

Farní list

SUŠICE, PETROVICE, SVOJŠICE, KOLINEC, MLÁZOVY, BUDĚTICE, RABÍ, DLOUHÁ VES, HŮRKA,
KAŠPERSKÉ HORY, REJŠTEJN, SRNÍ, HARTMANICE, DOBRÁ VODA, MOUŘENEC, PRÁŠILY

28. ZÁŘÍ
SLAVNOST SV. VÁCLAVA

č. 8 / 2013 (110)

ÚVODNÍK

První měsíc školy je již za námi a jistě si všichni zvykli na své školní povinnosti a ranní vstávání. I apoštolové chodili do školy, vyučoval je Pán Ježíš. Neměl to s nimi vždy lehké.

Někdy měli hloupé otázky, jindy se zase snažili poučovat svého mistra a také se stalo, že se dělali důležitými před ostatními lidmi, jako v tomto úryvku: „Tu mu přinášeli děti, aby se jich dotkl, ale učedníci jim to zakazovali. Když to Ježíš uviděl, rozhněval se a řekl: "Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží. Amen, pravím vám, kdo nepřijme Boží království jako dítě, jistě do něho nevejde." Objímal je, vzkládal na ně ruce a žehnal jim.“ (Mk 10, 13-16)

Děti skutečně rušili vyučování, neboť Pán Ježíš právě učil o důležitých tématech jako je podstata manželství. Ale ve škole Pána Ježíše je vyučování dynamické; každá nečekaná situace je příležitost k vysvětlení látky; Ježíš využívá vše, co mu je předloženo, aby své žáky vzdělával a prohluboval jejich poznání Boha. Pán Ježíš netrpí nedostatkem času, protože žije v bezprostředním spojení s Bohem

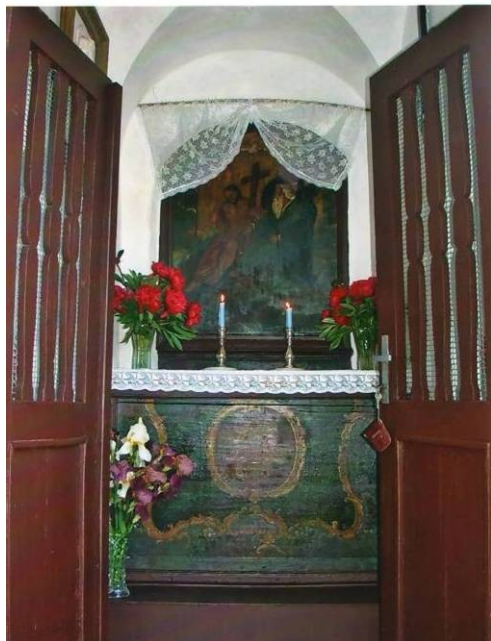
Otcem, který dává směr jeho životu. A tak dokáže rozlišovat podstatné věci od pomíjivých, má otevřenou a bdělou mysl, s kterou umí správně volit. A tak ve zmíněném úryvku ukazuje apoštolům, že děti nemají být nikdy odstrkovány, že dospělí mají povinnost se jim láskyplně věnovat. A to v každé situaci, i v případě, kdy jde člověk vstříc svému ukřižování, tak jako sám Ježíš, který věděl, že za nedlouho bude odsouzen a zemře na kříži.

Ježíš zve děti k sobě, bere je na klín a žehná jim... a dává je dospělým za příklad: „Amen, pravím vám, kdo nepřijme Boží království jako dítě, jistě do něho nevejde.“ Je to velká lekce. Ježíš od nás na prvním místě očekává, že uspějeme ve škole Lásky, v Jeho škole, která nezná prázdniny. K Bohu se člověk nedostane dobrými známkami, kariérou, výbornými sportovními či uměleckými výsledky, dokonalými informacemi a dovednostmi. „Hleďte nejprve nebeské království a všechno ostatní vám bude přidáno“ (Mt 6, 33). Dětem patří Boží království. Kéž díky příkladu svých vychovatelů, (pra)rodičů, katechetů, učitelů a duchovních našim dětem tento stav důvěryplné otevřenosti vůči Bohu zůstane i v dospělosti. Ježíš je nám v tom velkým mistrem.

P. Tomas

KAPLIČKY NA POKRAČOVÁNÍ – NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

Milí farníci, po dohodě s otcem Václavem počínaje tímto farním listem budu na pokračování každý další měsíc psát o některé kapli či kapličky, která se nachází v obvodu naší sušické farnosti. Jedná se přibližně o 27 objektů. O některé se toho ví více, o jiné méně. To je přirozené. Podklady mi poskytl velký znalec sakrálních staveb sušicka pan ing. Václav Šmídl, kterému tímto srdečně děkuji!

První kapličkou, o které si v našem „seriálu“ něco povíme, je

KAPLIČKA NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

Jedná se o jednoduchou barokní stavbu u silnice na Hrádek u Sušice, známou jako kaplička „u

trafačky“. Uvnitř je valená klenba a barokní oltář s obrazy Nejsvětější Trojice. Nejstarší písemná zmínka o kapli pochází z r. 1671. Je též zobrazena na vyobrazení města Sušice v r. 1832. Od r. 1973 pečují o tuto kapli manželé Šmídlůvi s rodinou. V r. 1974 byla opravena omítka a vnitřek této kapličky. Poslední oprava proběhla v r. 2006. U kaple byly pracovníky „Rozvodny“ vysazeny tři pěkné lípy. To je v krátkosti vše, co se o této kapličky podařilo zjistit. V příštím vydání si povíme něco málo o kapli Panny Marie Lurdské.

Václav Pikeš

POUŤ NA HŮRCE

V sobotu 14. září se sešlo odhadem osm desítek poutníků na obnovených základech původního farního kostela sv. Vincence Ferrerského na Hůrce u Prášil. Byla to již šestá pouť pod nebeskou klenbou v tomto nádherném koutě Šumavy. Ačkoli počasí

předchozích dní nevěstilo, že se bude moci tato poutní mše svatá, celebrowaná jako v předchozích letech okrskovým vikářem našeho vikariátu otcem Slávkem, uskutečnit na obnovených základech, tak nakonec vše proběhlo za krásného počasí. Patrně i nebesa

se radují, že toto místo utrpení, nenávisti a lidské zloby bylo obnoveno alespoň do současné podoby. A hlavní zásluhu na tom má právě otec Slávek, který se skupinou dobrovolníků a za nemalé podpory bývalých německých rodáků postupně toto posvátné místo uvedl do současné podoby.

Nejprve to byla rodinná hřbitovní kaple sklářských rodin Hafenbradelů a Abelů s kryptou s ostatky členů těchto rodin. Byl zde pochován i rodinný lékař MUDr. Josef Klostermann. O osudu a zneuctění ostatků již bylo napsáno dost... Jde o kapli Povýšení sv. Kříže a právě na tento svátek se mše svatá uskutečnila. O tom, jak si počínal otec Slávka, tehdejšího duchovního správce farnosti Hůrka, bývalí němečtí rodáci váží, je možné se přesvědčit při každé pouti a ani letos tomu nebylo jinak. Když jeden z poutníků ve své mateřštině hovořil o všem, co se na tomto místě vykonalo, několikrát s velkou úctou zaznělo „Pfarrer Holy“ a zcela právem.

Na kapli je, jak také známo, pamětní deska a vedle malý pomníček na památku lidí, vesměs velmi mladých, kteří položili své životy jen proto, že odmítali žít v komunistickém ráji slibujícím „světlé

zítřky“ na „věčné časy“ a jejich pokusu o útěk do svobodného světa zabránily jen kulky bdělých pohraničnicků. Na věky je jen milosrdný Bůh! Zvláště mladé generaci, která tuto dobu nepoznala je nutné neustále připomínat, že svoboda, ve které žijí, není samozřejmostí a byla vykoupena mnohými obětmi. A právě v těchto dnech, kdy se blíží předčasné volby a mnozí novodobí spasitelé opět budou slibovat nespílitelné a nové „světlé zítřky“! Přejme si, aby se (nejen) toto místo stalo místem smíření, odpuštění a zahlazení dávných křivd. Aby se stalo již jen místem setkávání přátel z obou stran dnes již neexistující hranice, kterou dlouhá desetiletí rozdělovala „železná opona“. Přátel, kteří sice hovoří různými jazyky, ale věří v jediného Boha.

A co napsat na závěr? S Boží pomocí se podařilo toto místo, kudy projde zvláště v letní sezoně k nedalekému jezeru Laka mnoho turistů, alespoň do současné podoby obnovit a tím částečně očistit památku těch, kteří byli odsud ze svých domovů, kde žili po staletí ve svornosti a bázni Boží, vyhnání, i těch, kteří zde položili své životy. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům...

Václav Pikeš

POUŤ NA SEVER – DVA POHLEDY

Je tomu asi tři týdny, co nás náš kaplan P. Tomas začal zvat na pouť na sever Čech? Mělo to konkrétně být do Cínovce u Teplic. Nakonec jsem se nechal zlákat p. Fenclovou. A tak se 31. 8. jelo.

Cesta nám ubíhá hladce, když nám ještě P. Tomas předčítá z knížky, prokládá to modlitbami a zpěvem (kdo zpívá, 2x se modlí) a samozřejmě svým originálním humorem komentuje jednotlivé zastávky.

Je asi půl desáté, co dorážíme na první zastávku, mši svatou v Dubí, kterou celebruje pan biskup litoměřický mons. Baxant s koncelebrujícími kněžími.

Mše je nádherná, uvádí ji P. Patrik Maturkanič. Pan biskup hovoří (a káže) o morálce, o svědomí, o hříchu. Zpíváme mariánské litanie, ale to už mše sv. končí a přichází poděkování otci biskupovi. A to ve verších...

Poté už se otec biskup musí loučit, neboť má jiné povinnosti. A tak ještě zakupujeme

knížky P. Maturkaniče. Také jsem si jednu (i s podpisem!) koupil.

Další zastávka je klášterní kostel v Oseku. Ohromný klášter vzbuzuje úctu. Posloucháme přednášku, prohlížíme si umělecké artefakty a pak ohromeni pomalu odcházíme.

Čeká nás občerstvení v Nedomyslicích. Sestry a bratři pro nás připravili pohoštění. A tak vychutnáváme příjemnou zastávku, mnozí navštívili i zdejší chrám.

Závěrem jsme s výkladem zdejšího kněze navštívili Bohosudov. Opět prohlížíme nádherný kostel, který byl za druhé světové války rozkraden. Bylo zde ukradeno na 12 tun zlata a zlatých soch. Inu, doba se moc nemění...

Poté ženy navštívily zdejší moravskou pouť a zakoupily nějaké suvenýry z cest pro děti a další příbuzné. Zbytek cesty se opět modlíme, zpíváme a P. Tomas (dokud je ještě vidět) čte. No a za tmy dojíždíme domů. Děkujeme, otče Tomasi, za krásnou pouť!

Milan Kotál

Mnoho zajímavých akcí se konalo v létě v sušické farnosti a také já bych ráda přispěla se svou troškou do mlýna těchto duchovních zážitků zápiskem o pouti do severních Čech organizovanou otcem Tomasem. Uskutečnila se poslední srpnový den, v sobotu, kdy většina obyvatel Sušice ještě peče koláče, pouklízí nebo doprovází potomky na kolotoče, protože na tento víkend vyšla letos také sušická pouť. Možná proto byl největší počet účastníků našeho autobusu starší šedesáti let anebo nebyl ze Sušice. Mile překvapila skupinka jedenácti lidí z Velhartic.

Vyrazili jsme ráno po sedmé hodině od kostela jako tradičně se zastávkami v okolních vesničkách, ve Velharticích směr Plzeň a dále směr Most a Bílina. Čekaly nás více než tři hodiny jízdy zaplněné motlitbou, zpěvem a duchovní četbou. Vypravili jsme se na slavnostní mši sv. celebrou litoměřickým biskupem Janem Baxantem,

kterého mnozí trochu známe, protože působil též jako generální vikář českobudějovické diecéze.

První zastávka měla být v městečku Dubí v kostele Panny Marie, kde nás a ještě jiné poutníky z celé republiky pan biskup očekával. Cílem pouti bylo povzbudit tamější nepříliš početnou skupinku katolíků ve víře, aby zažili pospolitost. A také aby zažili desítky jiných úst vyznávajících při

mši Crédo. Iniciátorem akce byl zdejší duchovní Prokop Patrik Maturkanič příchozí z jihočeského poutního místa Lomeček. Kdo otce Patrika zná, ví, že je to duše podnikavá a společenská. Asi proto zorganizoval tuším již podruhé takovouto neobvyklou, ale asi prospěšnou akci. Obyvatelé městečka Novosedlice, kde jsme se všichni sešli na pohoštění, vypadali zaskočeně, když na farní zahradě sedělo více než 200 lidí. Ale nebudu předbíhat.

Zhruba po třech hodinách jsme tedy dojeli s několika malými zastávkami do Dubí. Zastávky byly kvůli toaletám a patřily k nejveselejším momentům cesty. Také jsme se mohli lépe vzájemně poznat. Když spolu sedíte, milý čtenáři, za keřem u silnice a obáváte se z jedné strany projíždějících aut a z druhé strany traktorů na poli, jistě vás to spojí soucitem. Otec Tomas byl také vtipný. Zejména se však modlil. Mamča to doma podtrhla a sečetla a řekla mi, pomodlili jsme se 4x růženec, přezpívali jsme téměř celý zpěvník mariánských písní a ještě nám pan farář v pauzách na spánek předčítal životopis svätce Marie Klementa Hoffbauera.

Do Dubí přijelo celkem pět autobusů poutníků z celé České republiky. Pan biskup mluvil moc hezky. Zmínil se o osamocení, které dnešní lidé zažívají. Osamocení se často cítí i zdejší věřící. Kostel byl zaplněný do posledního místa.

Mnoho lidí muselo ještě zůstat stát. Pan biskup také uvedl, že naposledy byl takhle kostel jistě zaplněný před odsunem českých Němců po válce. Ti zde žili, takhle nádherný a veliký kostel vybudovali a starali se o něj. Také v Dubí a v okolí jsme viděli starší domy, které byly veliké s dřevěnými ozdobnými fasádami až jakoby lázeňského vzhledu. Také jsme však viděli množství velkých domů nebo kdysi soukromých

továrniček téměř před spadnutím. Němečtí obyvatelé tvořili 90 procent obyvatelstva této pohraniční krušnohorské oblasti, uvedl biskup Baxant.

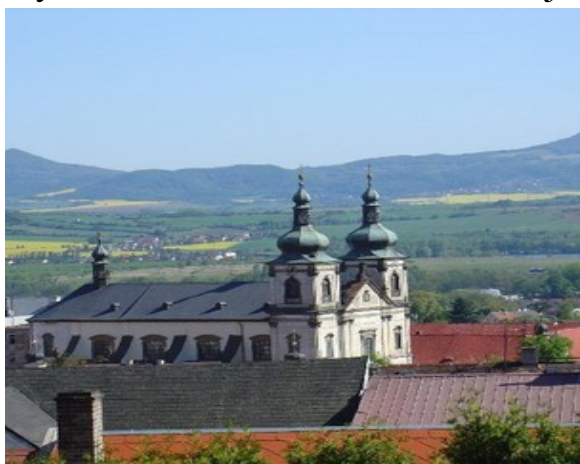
Po mši sv. jsme pokračovali do kláštera v Oseku známého tím, že sem byly během doby totality internovány řádové sestry a postižení lidé. Klášterní kostel je také obrovský a nádherný. Je velmi zdobený, duše jen poskočí nad takovou krásou. Má bohatou štukovou a sochařskou výzdobu, nástropní fresky a chórové dřevěné lavice pocházející z doby baroka, založen byl však v r. 1199 původně jako románská bazilika. Patřil řádu cisterciáků, ti odsud však po smrti posledního převora v roce 2010 odešli. Proto také náš vynikající průvodce lanařil na dobrovolnou práci sekání zahrady. Kdyby měl někdo chuť, rádi ho prý uvítají. Zahrada kláštera čítá 18 ha. Nyní se v klášteře konají zejména koncerty a veřejné prohlídky, což člověku přijde až líto. Takovéto známé poutní místo by přeci jen mělo nejvíce sloužit duchovním akcím. No třeba otec Patrik bude takovéto poutě dělat pravidelně každý rok a z těchto míst se zase stanou alespoň jednodenní poutní místa. Jinak bude klášter chátrat.

Z Oseku jsme se přesunuli na faru otce Patrika. Krušné hory jsou krásné hory. Jsou jiné než Šumava. Pro naši krajinu je typická jakoby kopcovitost. Jeden kopec překrývá jiný kopec a dohromady vytváří pohoří. Krušné hory by se daly stručně popsat jako vysoký kopec, nic, vysoký kopec, nic, a tak dále. Lesy jsou ovšem mnohem hlubší než jsou šumavské lesy.

Na faře v Novosedlici na nás čekalo bohaté pohoštění. Paní ze Sušice se mi svěřila, že podobně to vypadá při nějaké slavnosti v Sušici ve farní zahradě, ale zde pohoštění připravovalo velmi málo lidí. Pan farář Maturkanič nechal objednat 300 klobás a byly samozřejmě domácí sladké dobroty. Byla káva, limo, voda atd. Místní farníci na mě působili velice skromně. Pan farář se téměř nezměnil, pořád hýří vtipem, nadšením a energií, jen vlasů mu asi

starostmi trochu ubylo. Při uvítání se postavil na jednu lavici a hlasitě zvolal: buďte všichni vítáni, klobásy jsou nalevo, sladké je napravo, toalety vpředu a vzadu na faře za mnou. A myslíte, a chodíte na toalety průběžně, ať tu pak všichni nestojíte. Ve čtvrt na pět je odjezd, a čau lidi. A seskočil z lavice. Pak poctivě ty dvě hodiny chodil mezi hosty, přátelsky konverzoval stejně jako náš otec Tomas, nebo podepisoval svou novou knihu o papežských návštěvách v České republice.

Před půl pátou jsme odjeli na poslední zastávku, do poutního kostela Bolestné Matky Boží v Bohosudově. Místo je to

dechberoucí, avšak také z velké části, např. v ambitech je to znát, opuštěné a zchátralé. Původně jej vystavěli jezuité. Nachází se v obci Krupka a zrovna zde byla také pouť. Chce se mi říci světská pouť, ale je to prostě pouť. Po krásných barevných zpěvech, kterých jsme se také aktivně účastnili a které připravili místní farníci, mnozí ještě využili rozchodu, aby si sami prohlédli pramen a ambity. Někteří využili volna a šli se podívat ke kolotočům nebo na staročeský trh. Ženy si jistě oddychly, že jsou u stánků a kolotočů a nemusí přitom myslet na koláče a na přípravu bramborového salátu. Někteří si možná uvědomili, jaké vnitřní bohatství a štěstí je to, když je pouť také o něčem jiném než o kolotočích, které nejvíce vyluxujou peněženky. A zážitek z centrifugy zmizí za dvě minuty. Jak se duše cítí naplněna. Tím nechci říci, že by byl Standa Hložek špatný. Kolotoče jsou také jistě alespoň částečným místem pro setkávání lidí a relaxaci.

Cesta zpět plynula jako po másle s modlitbou otce Tomase na rtech. A také s modlitbou všech, komu ještě nějaká energie po vyčerpávající pouti zbyla. Avšak ovoce pouti se jistě dostaví a my naplnění Kristovou pospolitostí budeme moci tuto načerpanou sílu rozdávat a sami nést ovoce. Proto se ostatně poutě dělají, aby člověk načerpal duchovní sílu pro běžné dny, kdy se setkává s pesimisticky a téměř ateisticky nebo až antiklerikálně naladěnou společností kolem sebe. Někteří si třeba ony zážitky nechají jako vnitřní hřejivé bohatství pro vlastní splíny a těžké chvíle, až všechno listí spadne ze stromů. Po desáté hodině jsme se vrátili ke kostelu v Sušici. Byla to moc hezká pouť, jak řekl otec Tomas van Zavrel byla velmi příjemná atmosféra. Jak v autobusu, tak v severních Čechách. Děkujeme Pánu Bohu! A děkujeme otci Patrikovi.

Osobní poznámka pod čarou. Dělejme takovéto poutě, abychom si užili svou křesťanskou pospolitost, abychom ještě více zakotvili v naší víře. Mně například ve víře velmi posilují charismatické konference. Člověk se tři dny pohybuje jen ve světě víry a zároveň vidí, jak moc nás katolíků je. I na pouti je člověk s lidmi, kteří jsou s ním na stejné lodi. Moje dobrá známá, která začíná pravidelně navštěvovat mše mého kamaráda kněze, říká: víš, mně se na jeho kázání líbí, že nelanaří, ale nabízí, že nepřesvědčuje, ale argumentuje. Chiara Lubich, katolická myslitelka a zakladatelka hnutí Focolare, která byla na konci života také velmi společensky a politicky uznávanou autoritou, často používala pojem jednotu. Hledejme tedy jednotu, tedy to společné mezi sebou i s naší sekulární společností. Vždyť nejvyšší jednotou je Duch sv. a ten je jen jeden, zrovna jako univerzální Pravda a Láska. Naše církve jako společenství věřících a Ježíše Krista má dnešnímu světu velmi mnoho co nabídnout. Trápí-li naši občanskou společnost vysoká rozvodovost, atmosféra všudypřítomného korupčního prostředí, konzumní materialismus, utilitarismus a žije-li se heslem „po mě potopa“, je

křesťanský hodnotový systém, velká péče o děti, snaha o poctivost a spravedlnost, rytmické rozdělení roku na období půstu a období slavení, tradiční a přece Duchem sv. pokaždé nové Velikonoce a Vánoce jistě tvrdou a dobrou „devizou“ pro budoucnost

naší České republiky! Chce to optimismus, říkám si..

A omlouvám se za poněkud mravokárný závěr :). Pro každého účastníka zájezdu to byla jistě velmi dobře strávená sobota! ... Tak zase někdy.

S pozdravem Jiřina Panušková

ŽEHNÁNÍ BRAŠEN

Již druhým rokem proběhlo dne 15. 9. 2013 na dětské mši sv. v kostele sv. Václava

„žehnání brašen“ s P. Tomášem van Zavrelem. Průvod školáčků i těch školáků již dříve narozených zahajoval vlastní mši.

Hudební doprovod tentokrát zajišťoval začínající dětský sboreček sv. Václava. Většina sboristů

jsou žáci ze ZŠ TGM, kteří pro tento den byli oděni jako žáčci první třídy. Rytmické písně z období tzv. mezidobí byli hráni na keyboardu, kachonu a Orffových nástrojích.

V kázání pro děti jsme se mohli dozvědět o „zlobení“ dětí i těch dospělých. Ale hlavně co s tím dělat dále? Na adresu dospělých upozornil P. Tomas van Zavrel na to, že je nutné hovořit s dětmi o zpytování svědomí. Aby tuto skutečnost braly děti jako přirozenou součást našeho křesťanského života.

Odcházelí jsme s nadějí, že jsme dostatečně posíleni a naše brašny požehnány na pomyslné startovní čáře, tj. na začátku školního roku.

Děkujeme sponzorům za drobné dárečky pro děti.

Děkujeme všem přítomným, kteří vytvořili báječnou atmosféru!

A příští rok s brašnami na shledanou...

Eliška Herltová, Gabriela Vojíková, 14 let

RYTÍŘSKÝ TURNAJ U KAPUCÍNŮ

V sobotu 21. září se konal rytířský turnaj, který připravili pro děti bratři kapucíni a jejich pomocníci.

Na nádvoří kláštera v Sušici se tak sešla spousta dětí připravených k boji. Po slavnostním zahájení bratrem Františkem následovala akční scénka ze života sv. Václava, tentokrát o souboji s knížetem Radslavem, kterou doprovodil vyprávěním pan Václav Šmídl. Poté se již děti rozeběhly, aby si mohly vyzkoušet lukostřelbu, kuši, vzduchovku, hod oštěpem, šipky, či stínání hlav apod. Za získané rytířské peníze si děti kupovaly v krčmě sladkosti.

Děkujeme Pánu Bohu za dobré počasí a za to, že žádný rytíř nebyl zraněn.

Za rytíře Vojtěch Šmídl ml.

DĚTSKÁ DIECÉZNÍ POUŤ

5. CELOSTÁTNÍ MISIJNÍ KONGRES DĚTÍ

sobota 5. října 2013 – České Budějovice

mše svatá v katedrále – divadlo Teatr Vítí Marčíka – putování po „5 kontinentech“

Z našich farností Sušice a Kolinec jedeme vlakem. Přihlášení pojedou na společnou jízdenku.

Odjezd vlaku: Kolinec 5.59; Sušice 6.15

Příjezd vlaku: Sušice 19.36; Kolinec 19.56

Příspěvek na dopravu a misijní šátek pro děti: 120,- Kč

Bližší informace a přihlášky: katecheta Vojtěch Šmídl

PŘÍPRAVA DĚTÍ KE SVÁTOSTI SMÍŘENÍ A SVÁTOSTI EUCHARISTIE

Prosíme rodiče, kteří mají zájem o přípravu svých dětí na svátosti v letošním školním roce 2013 – 2014, aby se do 15. října přihlásili na faře v Sušici nebo na hodině náboženství.

Při dostatečném počtu zájemců začne příprava od začátku listopadu na faře v Sušici. Tato příprava je určena dětem ve věku přibližně 3. třídy, které navštěvují výuku náboženství a jsou pokřtěny. Pro nepokřtěné děti může být tato příprava součástí přípravy na křest.

CHYSTÁ SE:

- 29. 9. **poutní mše sv.:** 7.30 a 9.00 Sušice; 11.00 Jindřichovice; 11.00 Ujčín
13.00 Odolenka: žehnání kaple a mše sv.
14.00 děkanský kostel: **dramatické představení „Abgar“** (sbor z Tábora)
15.00 farní zahrada: **svatováclavský piknik**
- 1. 10. 16.00 kino: **setkání s řeholnicemi ze Zimbabwe** – Adopce na dálku
- 3. a 4. 10. 18.00 mše sv. **s oslavou sv. Františka** v klášteře kapucínů
- 5. 10. **Celostátní misijní kongres dětí a dětská diecézní pouť** v Českých Budějovicích
- 6. 10. 15.00 Podmokly: **poutní bohoslužba** (slavnostní růženec)
- 7. 10. 18.00 Podmokly: **poutní mše sv.**
- 9. 10. 19.00 Sušice – děkanství: farní rada
- 10. 10. 19.00 kavárna ČKA: **VOLBY a zodpovědnost křesťana** (uvede Ladislav Marek)
- 12. 10. 18.00 Dobrá Voda u Hartmanic: slavnostní nešpory (česko-německá schola)
- 13. 10. **zasvěcení světa Panně Marii** papežem Františkem (přenos na TV NOE)
farní putování za sv. Vintířem na Dobrou Vodu (odchod 10.00, mše sv. 15.00)
11.00 **česko-německá mše sv.** na Dobré Vodě u Hartmanic
- 14. 10. **vizitace farnosti** Sušice – vikář P. Slávek Holý; 18.00 mše sv. v děkanském kostele
- 20. 10. sbírka na misie
- 25. a 26. 10. **volby do Poslanecké sněmovny**
- 26. 10. 18.00 Sušice: **hubertská mše sv.**
- 27. 10. končí letní čas
- 28. 10. Den vzniku samostatného Československa – mše sv. 8.00 klášter, 18.00 děk. kostel
- 29. 10. 9.00 děkanský kostel Sušice: mše sv. při vikariátním setkání duchovních
- 3. 11. 14.00 Kašperské Hory: **hubertská mše sv.**

Vydává Římskokatolická farnost Sušice, Bašta 54, 342 01 Sušice
tel. 376 523 368, <http://www.sumavanet.cz/farnostsusice>